

Blueprints of Home

Ravid
Abarbanel

Una llar sense casa és una sensació.

Fa uns anys, la casa on vivia amb el meu marit va ser desmantellada per raons legals al meu país d'origen. Poc després, el matrimoni va acabar. La meva casa va quedar suspesa amb tots els meus records a dins, amb cables sortint del terra que recordaven les arrels d'una planta arrencada. Amb aquesta imatge de la meva casa sobre el meu cap i la terra a sota, on només en quedava una marca, vaig adonar-me del buit que existia entre totes dues coses. La fantasia infantil del "feliçes per sempre" es va trencar davant dels meus ulls.

A partir d'aquell moment, vaig començar a investigar els conceptes de casa i llar. L'any 2019 vaig crear la primera peça que reflectia la meva recerca inicial: *Uprooted*, guardonada al Festival MASDANZA el 2022. Després d'*Uprooted*, vaig sentir la necessitat de continuar explorant aquestes idees des de múltiples perspectives: personal, identitària, cultural, estructural/arquitectònica, el cos físic, les interaccions amb els altres, les relacions i la comunitat. Aquest viatge continu desemboca en *BLUEPRINTS OF HOME*.

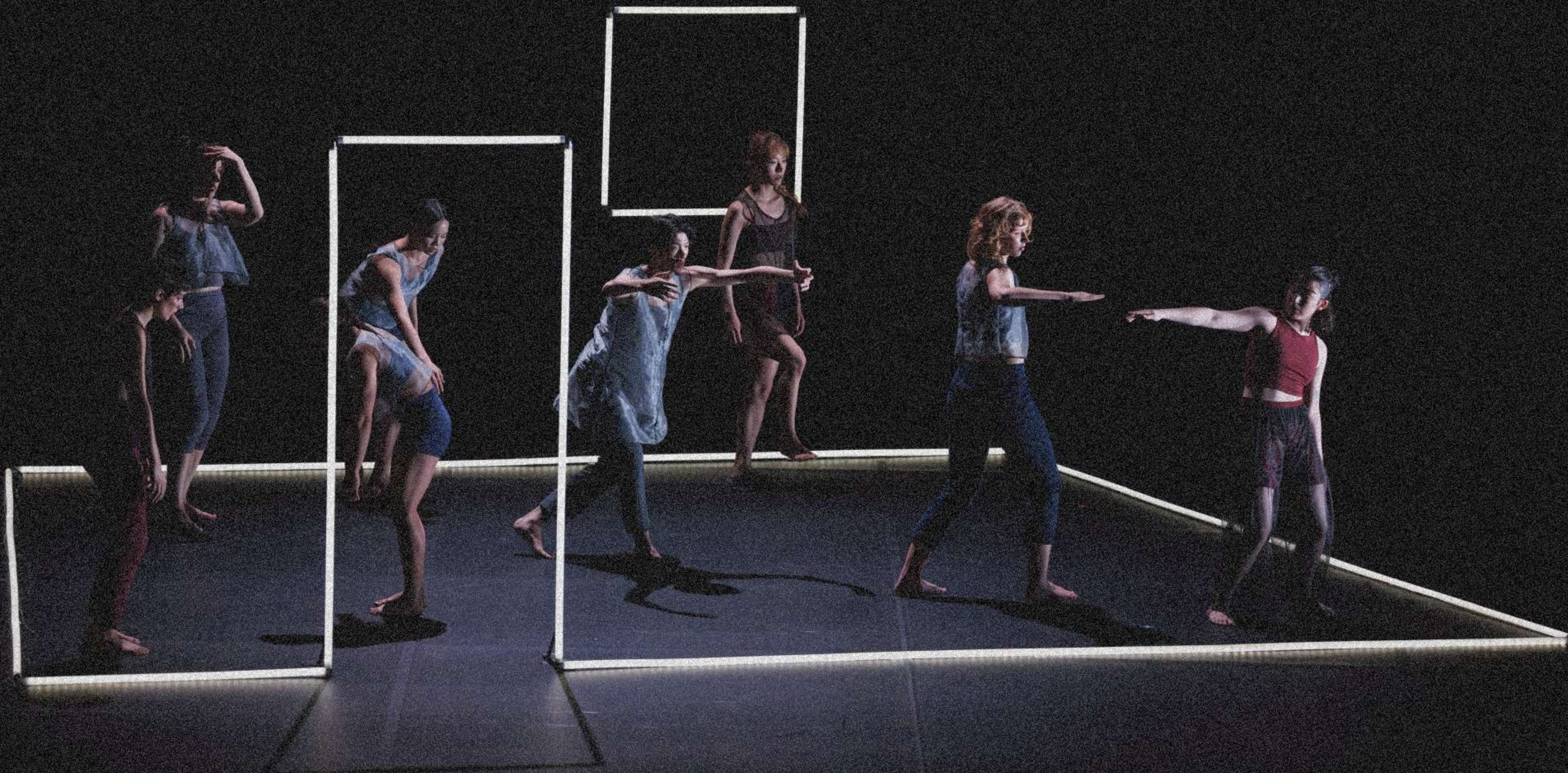
Una casa sense llar és només una estructura.

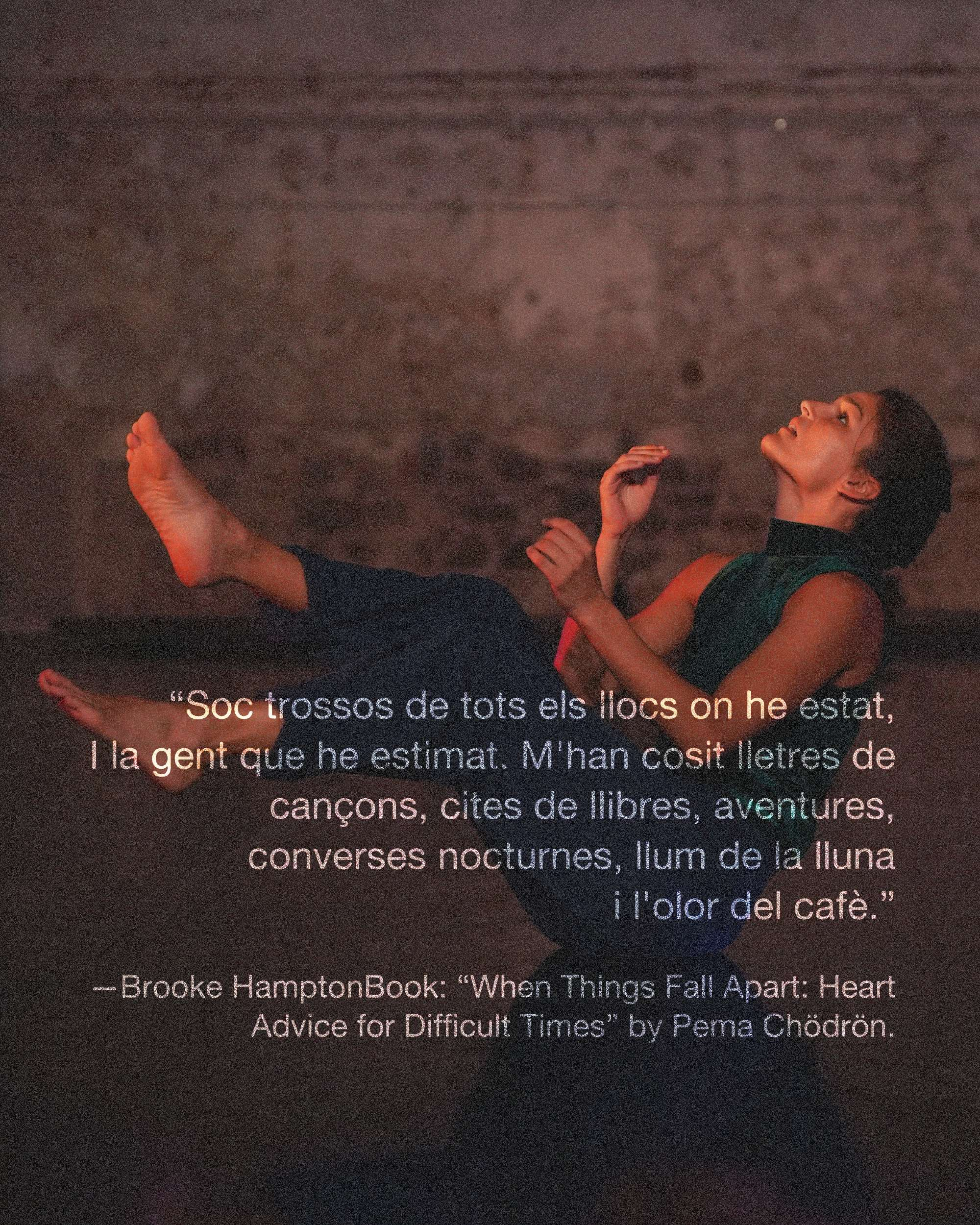
Marc conceptual

Casa, llar i arquitectura de les danses tradicionals catalanes

A *Blueprints of Home*, la distinció entre casa i llar ressona profundament amb la pràctica de les danses tradicionals catalanes. Una sardana, per exemple, en el seu sentit més literal, és una estructura: un cercle de dansaires, una seqüència de passos i el ritme mesurat de la cobla. Aquesta és la “casa” —una forma arquitectònica, fiable i reconeixible, transmesa de generació en generació. Tot i això, per si sola, continua essent només una closca, un patró sense essència viscuda.

Esdevé una llar quan les persones l'habiten—quan els cossos, els records i les relacions animen el cercle. La llar no és la coreografia en si mateixa, sinó l'experiència comunitària que emergeix: l'encaix de mans, l'alè compartit, el sentiment de pertinença que es fa més fort a cada repetició. Igual que en la meua feina, aquestes connexions mai no són estàtiques. Els participants es donen suport, transformen el cercle, innoven, reinterpreten o fins i tot desestabilitzen la tradició. La dansa, com la llar, és una negociació constant entre forma i sentiment, cos i memòria, heretada i viscuda.

“Soc trossos de tots els llocs on he estat,
I la gent que he estimat. M'han cosit lletres de
cançons, cites de llibres, aventures,
converses nocturnes, llum de la lluna
i l'olor del cafè.”

—Brooke HamptonBook: “When Things Fall Apart: Heart
Advice for Difficult Times” by Pema Chödrön.

Proposta coreogràfica

Quan començo la creació, sempre parteixo del solo. Demano als ballarins que triïn tres estructures que els representin—estructures que, per a ells, defineixen un sentit de llar. A partir d'aquestes tres estructures, el solo es converteix en un punt de connexió amb altres solos. Pas a pas, el material s'expandeix, evolucionant cap a duets, tríos i treball en grup.

En els duets i grups, treballo amb el tema físic de Deixar la base. El punt de connexió entre cossos és sempre una base subjacent, però aquesta base mai no és fixa: està constantment deixant-se, caient i transformant-se. L'acció de deixar crea risc per al ballarí, ja que el pes s'ha de compartir, i amb aquest risc apareix el potencial d'un ritme inesperat i captivador. El procés exigeix que cada ballarí clarifiqui on es troba el seu pes, fins a quin punt està sostenint un altre cos i què constitueix la seva pròpia "llar"—si aquesta llar és prou estable a dins per poder trobar realment un altre cos.

Aquestes estructures parteixen del geomètric interest en la fisicalitat i els gestos de les danses tradicionals catalanes—com la Sardana, el Contrapàs, la Jota o el Ball Pla—i creen una identitat a través del ritme i del moviment compartit. És essencial triar dansaires que portin amb elles una història que habita en els seus cossos.

Quan creo el material, utilitzo aquesta història incorporada i les característiques individuals de cada persona. El que trobo més interessant és com cada cos té la seva pròpia personalitat, textura, ritme—i com aquests es combinen per crear una llar compartida, una identitat, una comunitat.

Amb les estructures compartides inspirades en les danses catalanes, investigo com aquestes estructures convinen entre si.

M'inspiro en la cultura catalana, reconstruint moviments, composicions i ritmes en formes bàsiques des d'on construir noves formes coreogràfiques. Elements clau inclouen:

Formes geomètriques: cercle i semicercle

Aquestes formes, extretes de la sardana curta, el Contrapàs i la sardana tradicional, representen punts d'estabilitat d'un grup—un lloc estàtic, com un pilar, d'on els intèrprets poden sortir i tornar.

Potencial de connexió

Gestos com agafar-se de les mans, comuns en moltes danses, són connectors poderosos. A través d'aquestes accions senzilles, incloent-hi el gest d'una abraçada (un concepte que porto temps explorant), investiguem connexions humanes i sensibles que transformen l'estructura en llar.

Musicalitat

Els patrons rítmics ternaris varien la coreografia, provocant transformacions en el moviment i donant dinàmica a la manera com els cossos interactuen amb l'estructura i la comunitat.

Preguntes de recerca

Casa i Llar

Quina diferència hi ha entre una casa i una llar?
Com en definim els límits, i com se superposen?
Com equilibrem individualitat i comunitat?

Estructura i Suport

Què sosté una estructura? Físicament (parets, fonaments) i humanament (relacions, records, pertinença).
És possible donar i rebre suport al mateix temps?
Com funcionen el pes, l'equilibri i la interdependència tant físicament com metafòricament?
De quines maneres poden els altres donar suport, desestabilitzar o remodelar els fonaments en què confiem?

Cossos i Espai

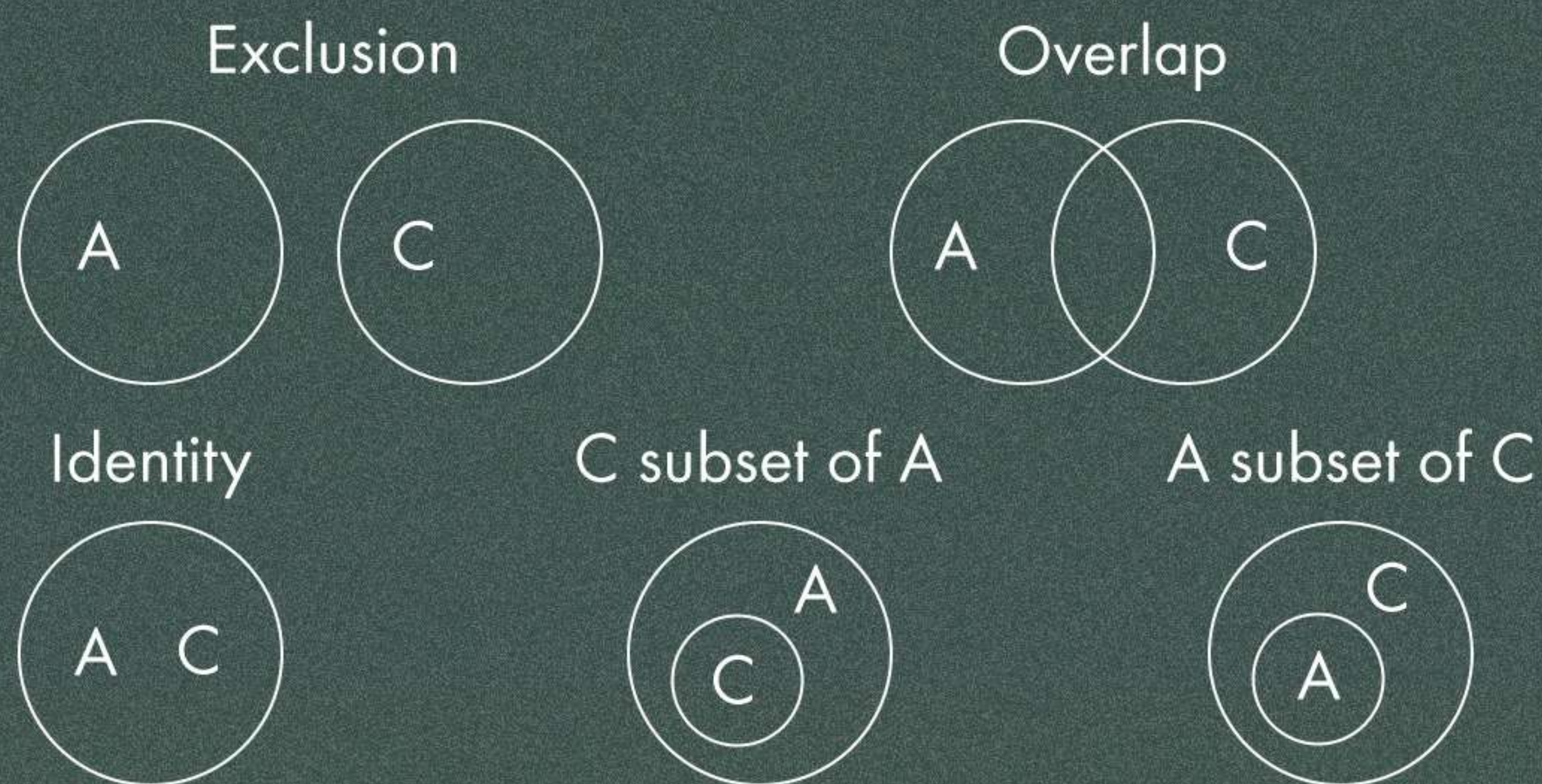
Com habiten els cossos les estructures?
Com interactua l'arquitectura del cos amb l'arquitectura de l'espai i la comunitat?

Connexió, Pertinença i Tradició

Com transforma la connexió humana l'estructura en llar?
Què significa pertànyer? Pot existir la pertinença sense un lloc físic, o requereix una estructura compartida—com el cercle de la sardana o una casa?
Com esdevé la tradició (la sardana com a “casa”) experiència viscuda (la sardana com a “llar”)?
Com transformen la repetició, la memòria i la presència la forma en sentiment?

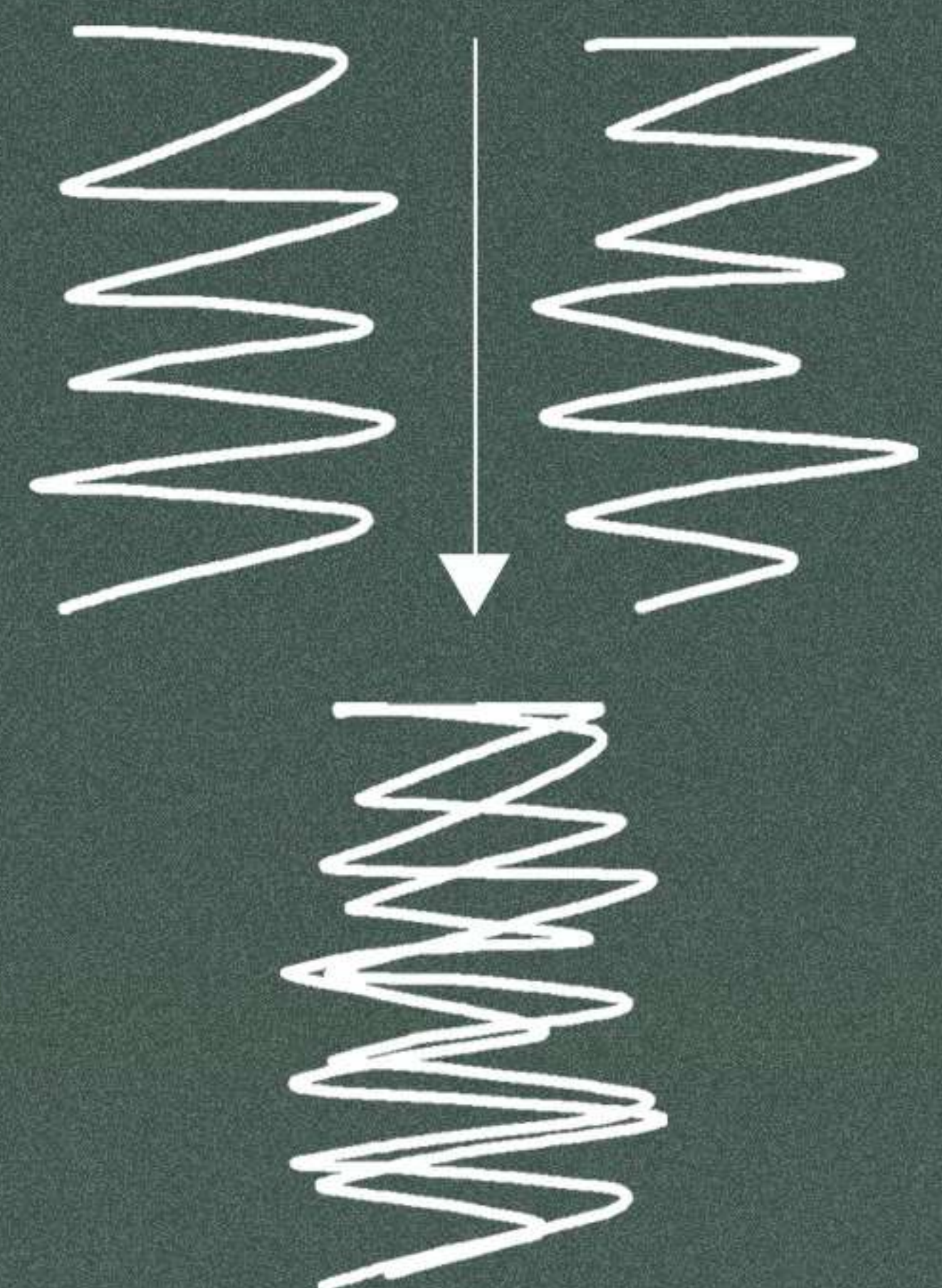

Durant la meva recerca, he tingut diverses reunions amb arquitectes. La regla bàsica per a la construcció d'un edifici és tenir un pilar, un ancoratge, una columna vertebral que suporti tota l'estructura. Sense això, l'edifici no és estable. Trasllado aquests conceptes a la coreografia: busco ancoratges, la distribució del pes, els punts de trobada dels cossos i de sortida. A vegades ens barregem, a vegades ens separem. El vector de moviment és cap avall i cap amunt respecte a la gravetat. Cada línia representa una direcció de moviment de cada cos. És el nucli, el pilar del moviment. Cada punt de trobada té el potencial per construir o separar-se. Depèn de la quantitat de pes que posem i reconeixem entre els cossos.

Hi ha punts de trobada en una estructura sòlida.

Cada una de les estructures té una clara direcció cap avall i cap amunt en relació amb la gravetat. Quan les dues estructures es troben, tenen l'oportunitat de crear un punt de trobada que pot ser una reunió d'aquests dos cossos per construir o per separar-se. Un ancoratge. Construir una llar o seguir construint l'estructura (casa) per continuar creant alguna cosa nova o tornar a començar si no és força estable. Cada una d'elles té una opció: sortir o romandre junts si és prou estable.

Mètode i fases

1. **Solo:** exploració personal de la llar interior i la consciència estructural. Cada intèrpret descobreix el seu cos com a motor del moviment, establint les bases per a les trobades amb els altres.

Vídeo.

2. **Duet + Trio:** exercicis de compartir pes; observació del donar i rebre suport; compromís conscient amb les dinàmiques físiques i relacionals.

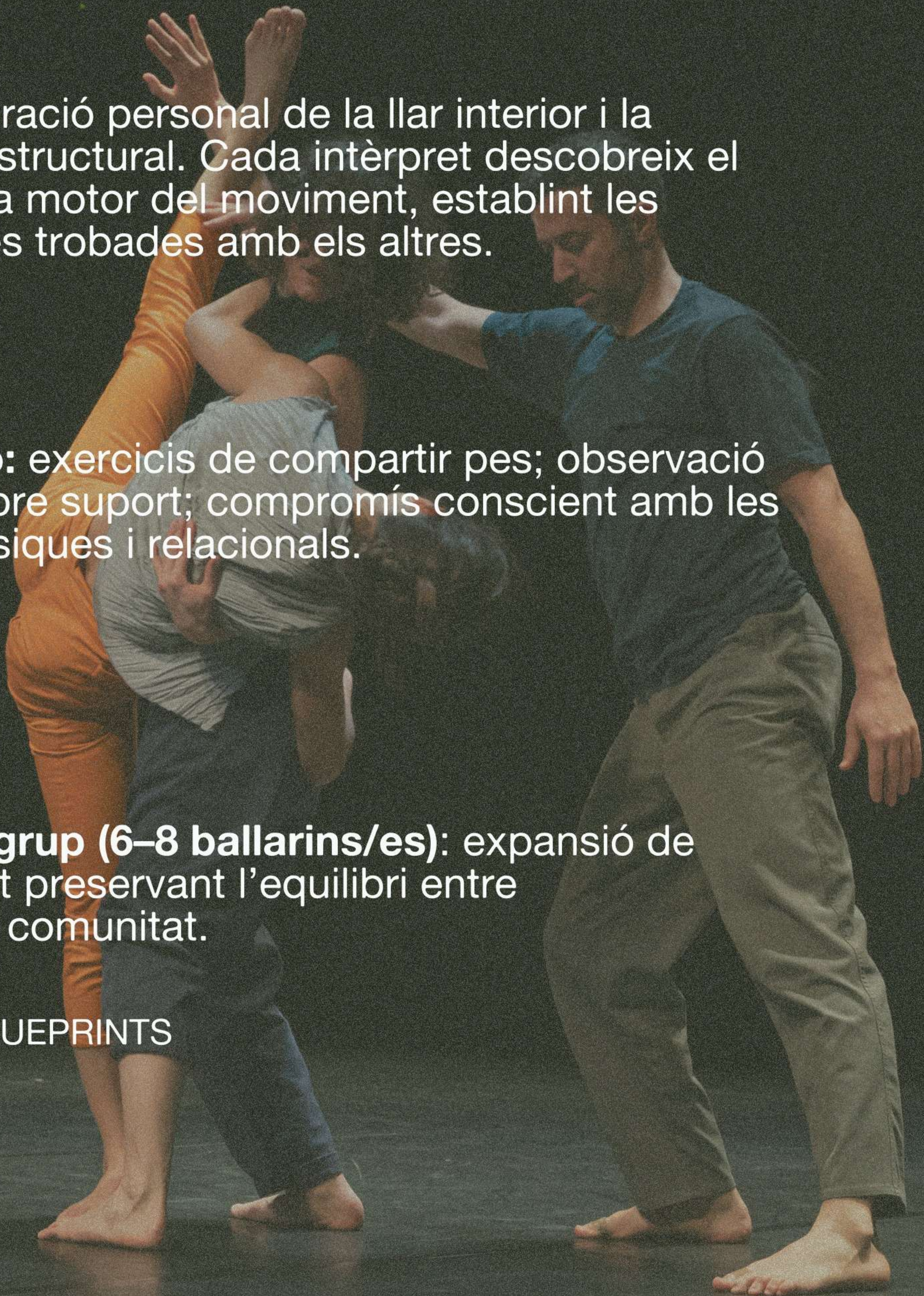
Vídeo (duet).

Vídeo (trio).

3. **Treball de grup (6–8 ballarins/es):** expansió de l'estructura tot preservant l'equilibri entre individualitat i comunitat.

Vídeo.

Contrasenya: BLUEPRINTS

Carta de motivació

Durant el procés de creació, he estat investigant la relació amb els espais on treballo, abordant la creació tant a través de l'arquitectura com de la història. El febrer de 2024 vaig unir-me al programa de residència artística del CC Barceloneta, on vaig començar a desenvolupar The Art of a Structure a l'estudi. Durant aquest temps, em vaig centrar en la recerca del solo i en l'exploració del material de duet.

Més enllà de la pràctica d'estudi, vaig explorar la història i l'estructura arquitectònica del mateix centre. Vaig tenir l'oportunitat de conèixer Konstantinos Kourkoutas, coordinador de CORE de Smart and Sustainable Cities a la Universitat Autònoma de Barcelona i reconegut arquitecte que treballa a la Barceloneta. Ell em va compartir coneixements sobre la història de la zona i la construcció del CC, que van enriquir la meua comprensió de l'espai i van influir en la manera com l'habito durant el procés creatiu.

El febrer de 2025 vaig completar parts de les fases 1 i 2 mentre creava The Art of a Structure, una peça de 30 minuts en procés desenvolupada en el marc d'una residència tècnico-artística a L'Estruch, un centre de creació a Sabadell. Durant aquesta residència vaig desenvolupar prou material per a un trio de 30 minuts amb els dansaires Magí Serrai i Patricia Hastwell.

El juliol de 2025 vaig ser convidada com una de les coreògrafes Footprint a l'American Dance Festival de Durham, Carolina del Nord, on vaig desenvolupar una peça de 23 minuts amb vuit dansaires basada en el material i l'estructura de The Art of a Structure.

Havent establert una versió de 23 minuts, ara busco expandir l'obra en una peça de grup per a sis o vuit ballarins, amb l'objectiu final de completar una creació de 50 minuts. M'agradaria treballar aquest material de 23 minuts amb ballarins establerts a Catalunya que tinguin una connexió profunda amb la dansa catalana, reconstruir-lo si cal i afegir-hi nous elements inspirats en l'arquitectura de les danses catalanes, amb la voluntat d'explorar i aprofundir encara més les connexions que busco establir amb aquesta obra, en un moment en què estic creant una llar a Catalunya.

Projecció

Més enllà de la residència, tinc un desig profund de construir comunitat al voltant de les arts escèniques i del moviment, i de connectar amb tota mena de públics. Per això voldria proposar accions paral·leles com tallers, xerrades, debats i mostres obertes a públics diversos.

L'objectiu d'aquesta creació és arrelar-la a Catalunya, però també establir ponts internacionals. En aquest sentit, m'agradaria trobar una connexió amb l'American Dance Festival per generar un intercanvi entre Barcelona i Durham, a través de repartiments mixtos i la possibilitat de construir dues gires diferenciades, a Espanya i als Estats Units. Evidentment, si es presenta l'oportunitat, també m'encantaria presentar l'obra en altres països, però des del punt de vista cultural, la prioritat és desenvolupar aquest vincle entre Catalunya i els Estats Units.

Contacte

Correu electrònic
ravid@ravidabarbanel.com

Instagram
[@ravidabarbanel](https://www.instagram.com/ravidabarbanel)

Web
www.ravidabarbanel.com

**CENTRE CÍVIC
BARCELONETA**

runart

L'ESTRUCH

Ajuntament de Sabadell

